

Izhaja vsak torek, četrtek in soboto. — Cena: Za celo leto 36 K, za pol leta 18 kron, za četrt leta 9 K, za 1 mesec 3 kron. Posamezna številka stane 40 vinjarjev. Na pismene naročbe brez pošiljatve denarja se ne moremo ozirati. Naročniki naj pošiljajo naročnino po poštni nakaznici. Reklamacije glede lista so poštne proste. Ne-frankirani dopisi se ne sprejemajo. Na dopise brez podpisa se ne ozira.

NOVA DOBA

Uredništvo in upravnništvo se nahaja v Zvezni tiskarni v Celju, Strossmayerjeva ulica št. 3. Oglasi se računajo po porabljenem prostoru in sicer: za navadne oglase po 30 v od 1 mm, za poslana, naznanila občnih zborov, naznanila o smrti, zahvale itd. 50 v od 1 mm, za reklamne notice med tekstom 2 K od vrste, Mali oglasi (največ 4 vrste) 4 K. Pri večkratnih objavah popust. Rokopisi se ne vračajo. Telefon št. 65.

IZDAJA IN TISKA ZVEZNA TISKARNA V CELJU. ODGOVORNI UREDNIK VEKOSLAV SPINDLER.

SREČNO NOVO LETO

želi vsem cenj. naročnikom,
dopisnikom in prijateljem
„Nove Dobe“
uredništvo in upravnništvo.

Na pragu novega leta.

Trumoma se vračajo te dni naši ameriški izseljenci v domovino in se počutijo vse srečne v Jugoslaviji: tam preko morja, pravijo vsi kakor eden, je draginja tako neznosna, da so pustili vse in se vrnili v domovino. Kar se dobi tu pri nas za eno krono, stane v Ameriki 1 dolar, t. j. po današnji vrednosti dolarja 92 naših kron. In vsi ti Amerikanci se čudijo, kako more biti pri nas nezadovoljnih ljudi, ki zabavljajo čez državo, kakor da je ona kriva draginje in drugih pojavov, ki so vsi le posledica dolgoletne vojne. Če je v Ameriki, kjer imajo vsega dovolj, takšna draginja, kako naj bo bolje nego tam v naši državi, ki si šele urejuje svoje meje, svoje gospodarstvo, svoje trgovske odnose z drugimi državami. Zato je prav, da se vračajo naši Amerikanci, in da odpirajo našim ljudem oči in jih poučijo o razmerah drugod, da bo naše ljudstvo začelo tudi naše domače razmere gledati z drugimi očmi. Upamo posebej, da bo v novem letu posebno ona plast našega naroda, ki bi naj bila nositeljica državne misli, začela treznejše soditi in na narod vplivati: naša inteligenca, ter da vsaj v bodoče ne bo ravno med njo največ tistih, ki ob vsaki priliki najbolj glasno zabavljajo čez vse, kar stori vlada in kar se zgodi v državi, vse to iz bogsivedi kakega principa, ki je našim ljudem iz stare osovražene Avstrije tudi v naše nove razmere prešel v meso in kri. Kedar se povzpnejo do stališča, da je zdrava kritika nad nezdravimi pojavi in pa brezciljno zabavljanje in psovovanje na državo nekaj popolnoma različnega? Upamo, da pridemo do takšnega pojmovanja svojih državljanskih pravic in dolžnosti vsaj v tekočem letu.

Začetek 1. 1920. bo marsikateremu, ki rad komodno uživa mir pred valovanjem javnega življenja, marsikomu, ki za plašč slogaštva in bratoljubja

skriva svojo politično brezbarvnost bodisi iz špekulantstva bodisi iz prirojene komodnosti, zagrenjen z dogodki, ki se te dni pripravljajo. Na vidiku se občinske in takoj za njimi državnozbornske volitve. V znamenju političnega boja vstopamo v novo leto, v znamenju boja za očiščenje v naših občinskih upravah, v znamenju boja za ljudske pravice in za ljudsko sodbo nad vsemi, ki pod krinko lepih gesel hočejo izkoriščati ljudstvo v svoje osebne ali strankarske svrhe. Za ali proti državni edinstvenosti, za ali proti demokratičnemu ustroju države, za ali proti zdravemu gospodarstvu v občinah in v državi, za ali proti konsolidaciji našega državnega življenja! V tem znamenju, se bo vodila volilna borba. V prepričanju, da bodo vsi, ki so v žalostni naši prošlosti stali kakor skala, da smo prebredli najkritičnejše dni pod strahovlado v propali Avstriji, ostali zvesti ideji narodnega edinstva in narodne in državne sile tudi v bodoče, predvsem vsi razumniki vseh slojev našega naroda, v tem svetem prepričanju stopa Demokratska stranka v novo leto, stopa v dobo političnih bojev odločno in samozavestno, v trdni veri na končno zmago prave narodne in državne misli.

In v tem znamenju kličemo vsem prijateljem demokratske misli širom domovine: pogumno na delo za ustvarjenje naših idej in idealov!

DR. AVG. REISMAN:

Agrarna reforma.

I.
Pred pol letom so se naši časopisi toliko pisali o vseh mogočih in nemogočih načrtih glede izvedbe agrarne reforme, da je javnost že odklanjala dolgovezno teoretiziranje in zahtevala tudi praktično izvedbo.

Prišli pa so znani strankarski boji, stagnacija dela v narodnem predstavništvu in ljudje so skoro pozabili na agrarno reformo, to najgibnejšo silo iz naših revolucionarnih mesecev.

Po shodih še sicer zlasti nove in tudi umirajoče stranke rade ropotajo z energičnimi apeli, da se mora agrarna reforma izvesti »takoj in brez odloga v korist ljudstva«. Ljudstvo ploska krepkim besedam, toda kako bi se naj tista »takojšnja rešitev v korist...« izvedla, si najbrž ne predstavlja jasno niti člove-

vzorno kmetijsko gospodarstvo, kakoršno obstoji na državne stroške v Srbiji v vsakem okraju. Novi naš znanec je absolutno visoke poljedelske šole v Nemčiji in nam je pripovedoval zanimivosti iz gospodarskih odnosov srbskih kmetovalcev. Toda kmalu se na kraljevem domu odpro na balkonu vrata in kralj Peter stopi oprt na vojaka na balkon. Vstanemo in pozdravimo, kralj nas takoj opazi in prijazno vojaško odzdravi. Bistro se je oziral po cesti gor in dol in osobito opazoval vsakega vojaka, ki je slučajno prišel tod mimo. Vsakdo ga je seveda pozdravil in kralj je vestno prijazno odzdravljaj. Čez nekaj minut se je zopet vrnil v sobo.

Zelo sem se čutil srečnega, da sem mogel videti moža, ki ima za Jugoslovanstvo izrednih zaslug. Kralj Peter se je že v sedemdesetih letih kot četaš boril v Bosni za svobodo Jugoslovanstva, toda njegova glavna doba je naravno počela še le, ko ga je useda pozvala na srbski prestol. Vspričo silnih dejanj, ki jih je srbstvo v zadnji svetovni borbi in zadnja leta pred njo izvršilo pod Petrovim vodstvom za Jugoslovanstvo; je pač danes vsaka njegove zasluge povzdigujoča beseda odveč. To je mož, ki je zaslužil s svojim delom v največji meri hvaležnost celega naroda jugoslovanskega in in najvišje priznanje naše povestnice.

Pri kralju se nahaja danes eden polkovnik, zdravnik, kuhar in par vojakov

koljubni govornik, niti ogorčeno ljudstvo.

Treba je torej naši javnosti enkrat jasno povedati, da ne sme ob agrarni reformi misliti ravno na svoj lastni, osebni hasek, ampak na splošnost, predvsem na državo, ker bo lahko še le ona, vsaj v Sloveniji, nudila celokupni javnosti koristi iz izvedbe agrarne reforme.

Položaj je sedaj tak, da so vse stranke precej visoko potegnile mejo, kjer se naj posestva dele oziroma sploh pritegnejo agrarni reformi. Vsled tega bo ostalo še nebroj veleposestev in graščin nedotaknjenih, kot tudi raznih lepih vinogradov v rokah bogatinov, katere si je že davno med seboj razdelilo nepoučeno ljudstvo.

V Sloveniji zadane agrarna reforma prav neznatno število veleposestev, pa še ta obstoje večinoma iz gozdov, glede katerih so si tudi vse politične stranke edine, da se ne smejo razdeliti med občinstvo, ampak poddržaviti, ker bi bilo sicer to neizčrpljivo narodno bogastvo v par letih ravnotako opustošeno, kakor se godi sedaj z »Dunajskim gozdom«. Te dejanske razmere bi morala vlada kot ljudski govorniki javnosti že davno s številkami in imeni jasno predočiti, pa bi bilo veliko manj nepotrebnega razočaranja, prerakanja in zabavljanja naš neizpolnjenimi obljubami Jugoslavije.

To bi se bilo tem lažje zgodilo, ker imajo pri poverjeništvu za agrarno reformo zbrano podrobno štatistiko in pregled vseh veleposestev v Sloveniji. Upajmo, da se bo to zgodilo vsaj v bližnji bodočnosti, kar je tembolj potrebno, ker bo vsled političnega položaja prehodno stanje agrarne reforme trpelo gotovo še vsaj eno leto, predno bomo dobili od državnega zbora tozadevni zakon za definitivno izvedbo.

Ravno tako je treba javnosti odločno povedati, da agrarna reforma ni nikak domena katerekoli stranke, ampak zadeva celega naroda in države ter jo je prepoznati radi tega edino z narodnogospodarskega stališča, ravno tako kakor obdačenje vojnih dobičkov. Oboje mora koristiti celoti, ne pa da bi si vse to monopolizirali gotovi stanovi ali politične stranke. Prekratek je tu prostor, da bi o tem na dolgo in široko razpravljaj, prizadejati pa bodo itak razumeli in menda tudi neprizadeti.

II.
Dosedajno delo slovenskega poverjeništvu za agrarno reformo je obstojalo večinoma v zbiranju gradiva za izvedbo

kot strežnikov. Več ljudi ne mara, osobito ne mara ni častne, ni varnostne straže. Policaja ne mara videti, kakor mi je zatrijeval policijski komisar arandželovački, ki radi tega sam hodi v civilu, da ga kralj ne spozna kot policaja. Ljudstvo ga obožuje. Saj je tukajšnji domačin? Samo 9 km je do Topole. Zanimivo je, da je njegov oče, dasiravno je bil v Beogradu vladar, poslal mladega Petra v Topolo, da tam obiskuje ljudsko šolo, češ fant si naj zapomni, odkod je njegov rod prišel. In kralj ima v Topoli še danes znanec, ki so z njim skupaj sedeli v šolski klopi. Enega teh znancev, nekega kmeta iz Topole je sprejel izjem, pred kratkim celo v avdijenco. Kmet ga prijateljsko vpraša, »kako ti je, na kar mu kralj toži o svojih bolečinah.« »Pa bi se kopal, to bi ti koristilo! In ti se moreš kopati, saj si kralj!« Tako je opominjal pošteno in samozavestni kmetovalec svojega kraljevskega prijatelja, na kar mu je kralj odgovoril, da njemu kopeč ne morejo več pomagati. »Star sem in čakam samo na smrt!«

Karadžorži so imeli v Topoli seveda tudi svoje posestvo. Ko pa so bili pregnani iz Srbije, je bilo posestvo prodano. Toda ko se je Peter povrnil kot kralj — bilo je to 1. 1903 — odšel je nekoč osebno v Topolo in obiskal kmeta, ki je kupil posestvo Karadžoržev. »Ti imaš moje posestvo, pa bi te lepo prosil, ali mi hočeš isto zopet prodati?« pravi kralj.

agrarne reforme in preventivnih odredbah glede gospodarstva in zadnje jesen v ureditvi začasne zakupodaje zemljišč na podlagi odredb z dne 15. septembra in 7. oktobra t. l. Poverjeništvu je upravičeno razveljavilo vse zakupne pogodbe glede tistih veleposestev ali njih delov, ki jih zakupnik ne obdeluje sam kot strokovni ekonom ali kot kmetovalec s svojo družino. S temi odredbami se je vsekakor našim ljudem že mnogo koristilo, ker so dosedajni voditelji in uslužbenci na teh veleposestvih sicer večinoma dobri strokovnjaki, manje dobri prijatelji domačega prebivalstva, in se vsled mišljenja in njih delovanja v minulosti preveč tuji težnjam naših ljudi.

Nadalje je poverjeništvu nadzorovalo in vodilo sečnje v gozdih ter revidiralo tozadevne pogodbe. Vsa gozdna veleposvetstva so namreč že meseca junija t. l. pod takozvanim strožjim nadzorom, vsled katerega je svobodna sečnja prepovedana. Glasom iste odredbe je prepovedano sekati tudi jesne rezerve iz vojnih let (ki pa so zelo velike) in jih vračunati v lesno maso, ki zapade to leto po gospodarskem načrtu sečnji. Te odredbe so bile morda tu in tam zelo potrebne in umestne, na drugi strani so nam pa še več škodovala.

Naenkrat je bilo namreč treba ustaviti vse sekanje, a predno je prišlo novo dovoljenje, je radi preobloženosti političnih gozdarskih uradov in poverjeništvu za agrarno reformo preteklo pol leta; tedaj pa je manjkalo delavcev in naenkrat smo stali v zimi — povsod brez drv, trboveljska premogokopna družba pa brez jamskega lesu, ki se je med tem še temeljito podražil, kot tudi delavske sile v gozdih. Pred kratkim nam je poleg delavskega štrajka grozila še nevarnost, da bo morala trboveljska premogokopna družba ustaviti obrat ravno vsled pomanjkanja jamskega lesu in ta nevarnost se ni mimo. Poverjeništvu za agrarno reformo je sicer krepko poseglo vmes, pa gozdovi so daleč in drevesa še stoje.

To omenjam samo mimogrede v osvetljenje, kake velikanske važnosti je pravilna rešitev agrarne reforme — vprašanje naših gozdov — tudi za rudnike in s tem za vso javnost in gospodarstvo.

III.
Obširneje pa bi rad pri tej priložnosti govoril o drvih, zadevi, ki danes nam vsem vsaj tako mamljivo in skrbipolno zveni po ušesih, kot med vojno beseda

»Pa da« mu odgovarja kmet, »kupil sem posestvo, da ga čuvam, dokler se Ti ne vrneš«. In pobotala sta se, ne vem že za koliko dinarjev. Narod pa danes vsakomur pripoveduje, da kralj Peter tega posestva ni kupil potom svoje dvorne pisarne, temveč se je osebno podal k posestniku in sam izvršil kupčijo. V tem spoznava ljudstvo kraljevo ljubezen do rodne zemlje in njegovo veliko spoštovanje do srbskega kmeta.

b) Arandželovačko kopališče.
Šli smo dalje, v arandželovačko kopališče. Med potom mi okrajni ekonom pripoveduje še to in ono. Ko sva se razgovarjala o živinoreji, mi pravi, da dobiva iz posameznih občin poročila o opasnem pomanjkanju bikov ter spremlja to poročilo z zabavljanjem na poljedelsko ministerstvo in na vse mogoče činitele, češ da nihče ničesar ne stori. Vprašam ga: »Ali ste javili poljedelskemu ministrstvu, da je pomanjkanje bikov tako veliko?« »Nisem«, mi odgovori in nadaljuje, da je njegova plača tako mala, da nima volje in veselja še kaj delati. Ničesar nisem odgovoril, toda tudi ta slučaj mi je pokazal, da srbski inteligent mnogokrat prostaka ne doseže, kajti pokvarjen je po oni bolezni, vsled katere misli človek najpoprej in izključno le na lastno gospodarsko korist, med tem ko mu smisel za občni blagor še ni dovoljno razvit, oziroma obče koristi svoji osebni ne zna podrediti.

MILOŠ ŠTIBLER:

Pri srbskih kmetovalcih v Šumadiji.

(Dalje.)

Zopet v Arandželovcu.

a) Kralj Peter.

Krog 9. ure predpoldne smo bili zopet v Arandželovcu. V »hotelu sloga« sem se malo okrepčali, na kar smo hiteli dalje v mesto, da vidimo kralja Petra. — Ljudje so nam pravili, da ne sprejema nikogar in tudi nikamor ne zahaja. Le predpoldne pride iz svojega stanovanja — stanuje sredi mesta v priprosti enonadstropni hiši — na balkon in ostane včasih tam tudi dalje časa. Kakor znano, je kralj leta 1915 vključil svoji visoki starosti šel s hrabro srbsko vojsko preko silnih albanskih gor in je pozneje na Grškem oborel. Še le pred nedavnim časom se je vrnil v Srbijo in se nastanil v Arandželovcu, torej v bližini Topole, kjer se je rodil njegov stari oče, slavni Karadžorž. Tudi je znano, da si je dal kralj v tujini rasti polno brado v znak žalosti, ker mu je domovina zarobljena od sovražnika. Po osvoboditvi domovine se je zopet obril.

Šli smo pred njegovo stanovanje. — Na nasprotni strani ceste je gostilna (kafana), pred gostilno stoje miže, kjer smo sedli in gledali na balkon kraljevega doma. Pridružil se nam je okrajni gospodarski ekonom, ki vodi v Arandželovcu

kruh. Po mnenju strokovnjakov grozi celi Evropi premogovna kriza in mi jo v Sloveniji ravno te dni prav močno čutimo. V Trbovljah imajo baje samo za dva dni sproti premoga, v zraku visi vedno štrajk, produkcija se nikakor ne more dvigniti na normalno višino, potrebe so pa in bodo vedno večje, ker bo poleg razvoja industrije dobava iz inozemstva kljub vsem eventualnim ugodnim gospodarskim pogodbam, ki jih bomo še sklenili s sosednimi državami, skrajno težavna in dragocena (dolgi transport, pomanjkanje vagonov, lokomotiv, carina itd.). Skrčen železniški promet nam je postal že ta kratek čas neznošen, duševno kot materijalno, in če bi mogli vsled tega nastalo škodo ugotoviti v številkah, bi nas bila groza pred bodočnostjo.

Premoga pa ni in ga še dolgo ne bo, niti za najnujnejše domače potrebe. Zima pritiska in vsak se s strahom vprašuje, kaj bo s kurjavo, ker tudi drv ni, oz. so dosegle visokost cen, ki jih ne more zmogovati ne samo uradništvo, ampak tudi drugi sloji, četudi boljše situirani, ako niso ravno verižniki. Gospodinjje že komaj sproti nabavljajo za največjo težavo potrebno kurjavo za kuhno, v sobah pa je mraz, ki uničuje zlasti duševnim delavcem vse veselje do dela in z drugimi nadlogami od dne do dne večja razdraženost javnega mnenja.

Ali je tega treba? Moramo li res prenašati poleg pomanjkanja, ki je nezogibno in vsaj danes še nepremagljivo, težave, katerim bi se lahko izognili? — Zadovoljivo javno mnenje je vendar tudi neprecenljiv državni kapital! Čemu bi si toraj čuvali lesne rezerve, ki jih morda ne bomo nikoli več tako krvavo rabili ali vsaj tako plodonosno naložili, kot ravno sedaj, ko še stojimo nad vulkanom?

Meseca septembra je sklicala po naročilu centralne vlade, šumsko-industrijska centrala v Zagrebu anketo za proučevanje o lahkini in ceneni preskrbi našega meščanstva z drvi za prihodnje zimo. Ni bilo slišati, če se je te ankete udeležil sploh kak Slovenec, o uspehih vsaj nisimo ničesar zvedeli, še manj čutili. Ali ne bi moglo podvzeti podobne akcije za Slovenijo poverjeništvu za agrarno reformo, ki bi jo lahko potom svojih nadzornikov in podrejenih oskrbništev večpeseštev sijajno izvedlo? To bi bil lep uspeh in neocenljiva dobrota za občinstvo po mestih in industrijskih krajih, pa marsikje tudi po deželi, kjer kmetje nimajo svojih gozdov.

Nova vlada je na zadnjem ministrskem svetu dovolila 500.000 dinarjev za nabavo drv v mestih in krajih, kjer ni kurjiva. Toda ti tisočaki dinarjev nam ne morejo prav nič pomagati, če drv sploh ni ali pa so v rokah verižnikov. Na trgu stanejo drva že čez 500 K seženj, na veleposestvih, ki so pod nadzorstvom poverjeništvu za agrarno reformo, pa 300 kron. Z dobro organizirano akcijo bi toraj lahko dobili dovolj in cenih drv, naš državni misli pa bi bilo s tem več pomagano kot s tisoči manifestacijskimi shodi in lepimi besedami.

Vstopimo v kopališčni park. Čuditi sem se njegovi obsežnosti in naravno lepi legi. V parku smo najprej našli veliko poslopje za tužce, ki je svoj čas bilo grad kneza Mihajla. Nadalje vidimo vrsto manjših poslopj za tužce. Končno kopališče samo. Kopališče ima velik bazen, banje in parno kopel. Je nekoliko nemoder, ker je stavba sama že precej stara, toda reči moram, da za moj okus popolnoma zadostuje in da bi nikdar ne bil verjel, da najdem to, kar sem videl, na tem mestu. Moje uverjenje je, da ima to kopališče vsled svoje krasne lege pod Venčacem in velikanskem naravnem parku najlepšo bodočnost. Državni komisar, s katerim sem se slučajno sešel v parni kopeli, mi pripoveduje, da je v to kopališče že pred vojsko zahajalo po 3000 — 4000 gostov letno. Tudi tokrat je videti že precej ljudi.

Vrelec daje kislavo vodo, ki se posebno uspešno porablja za želodčne bolezni. Komisar mi pripoveduje, da je svet sam državna last, izrabljanje kopališča pa je prepuščeno neki zasebni družbi. Pred vojsko se je posebno mnogo prodalo kislave vode in je samo s to kupčijo ta zasebna družba napravila letno čistega dobička 200.000 — 300.000 dinarjev v. Seveda mi ni bilo prav nič razumljivo, kako more država prepustiti tako lastnino zasebni gospodarskemu izrabljanju. Upajmo, da se tudi to kmalu spremeni!

(Dalje sledi.)

Dobre volje je pokazala nova vlada mnogo, tudi smisla in razumevanja za težnje ljudstva. Treba je sedaj še samo večje prožnosti njenih uradov, da z nesebično in dobrodušno pomočjo občinstva koristno in dosledno delamo v intencijah zasnovanega programa za blagor naroda in domovine. In če bomo šii to pot vedno in povsod — kdo bi ne bil z nami?

Fin. komisar I. SATLER.

Draginja.

(Vzroki, posledice in pobijanje.)

(Dalje.)

Draginja je povzročila že torej toliko zla, da je treba vprašanju pobijanja iste posvetiti čim največ pozornosti. Pobijanje draginje obstoji v odpravi vzrokov njenega nastanka. Predvsem je treba dovoljne produkcije, ki bo spraviša zopet v sklad povpraševanje in ponudbo. Kakor so bile svoje dni v rabi lapidarne besede, da je za vojno treba denarja in zopet denarja, tako je danes treba povdarjati resnico, da je za odpravo vojnih posledic, draginje, lakote in beže treba proizvodjanja in zopet proizvodjanja. Produkcijo bode treba sistematično organizirati. V nekaterih državah, ki so spoznale nujno potrebo, posvetiti dvignjenju produkcije vso pozornost, so ustanovili posebna ministrstva za povzdigo produkcije. Takega ministrstva mi še do danes nimamo, čeravno bi ga ravno tako potrebovali, kakor druge države. Seveda obstoji pri nas, ki še nimamo razvite industrije, predvsem vprašanje poljedelske produkcije, za katero je poklicano skrbeti že poljedeljsko ministrstvo. Tudi ministrstvu rud je poverjena že posebna skrb za dovoljno proizvodjanje potrebnih kovin in drugih rud. Obstoji pa še dosti drugih panog narodnega gospodarstva, v katerih bode treba orati ledino in si osigurati pokritje potrebščin v okviru lastne države. Treba je ugotoviti, katere predmete lahko po ceni izdelujemo v pokritje lastne potrebe in v kolikor lahko z njimi konkuriramo zbog nizkih proizvodjalnih stroškov s producenti tujih držav na svetovnem trgu. Z davčnimi ugodnostmi, izvoznici, bonifikacijami, državnimi subvencijami ali posojili bi bilo podpirati razvoj onih vrst produkcije, ki bi zaslužile tako podporo. Predaleč bi me zavedlo razmišljati tukaj o tem vprašanju obširnejše.

Posebno pozornost zasluži načelo, da mora proizvodjanje gotovega kraja pokriti v prvi vrsti potrebe tega kraja in se sme še le prebitek izvažati v druge, zlasti oddaljene kraje. Ko pišem to-le razpravo, doznam, da je pokupila celjska aprovizacijska uprava (menda mestna občina) krompir v Labudu, vsled česar je odšla mestna občina v Slovenjgradu, ki se je tudi zanimala za ta krompir, prazni rok. Ta slednja občina bode primorana dobaviti krompir, kakor tudi večino drugih življenskih potrebščin iz Hrvaške ter bode Slovenjgradčani plačevali visoke vozne stroške, ki bi odpadli,

če bi bila preskrba zagotovljena iz bližnje okolice. Krompir, ki bi bil prišel, ako bi se ga bilo nabavilo v Labudu, na okoli 1 krono, stal bode, nabavljen iz Hrvaške, vsled današnjih visokih prevoznih stroškov 1 K 80 do 2 K. Ne samo, da se pri tem načinu preskrbe cene po nepotrebnem zvišujejo, obremenjuje se s tem tudi v veliki meri železnice, katerim bi bilo s pametno aprovizacijsko politiko prihraneno mnogo tovorov.

Razven tega bi se med dolgo vožnjo ne pokvarile velike množine življenskih potrebščin in bi tudi raznim uzmovičem ne bile v toliki meri dane prilike prilastiti si prevoznega blaga.

Iz vsega je torej razvidno, kako velik pomen ima dosledno izvajanje zgorajnjega načela. Na sedežu vsakega političnega oblastva morala bi biti ustanovljena za časa obstoječe draginje komisija za pobijanje draginje s pododbori v večjih krajih. Le-ta komisija bi morala določiti, če in katera množina raznih potrebščin se lahko iz kraja v drugi kraj izvozi. Vse, v okraju samem potrebno blago bi se moralo prepovedati izvoziti v drugi kraj; železnici in pošti bi se moralo sprejemanje takega blaga zabraniti. Prijateljem in zagovornikom proste trgovine, ki se je tako žalostno profanirala v neizmerno škodo revnih slojev, bode povedano, da smo siti njihovega načela: pogine naj pravica, da živi svet, to je svet bogatašev in verižnikov. Prosto trgovino zagovarjajo danes le veliki producenti in verižniki, ki kujejo iz nje kapital. Zgoraj omenjena komisija za pobijanje draginje bi naj imela tudi nalogo, kontrolirati trgovce pri določevanju cen. Določevati bi morala prodajalne cene z ozirom na nakupno ceno in prevozne stroške. Vsak trgovec bi bil dolžen predložiti tej komisiji svoje fakture in dokazilne dokumente o prevoznih stroških, na kar bi omenjena komisija, upoštevajoč režijne stroške trgovčeve in primeren dobiček, določila visokost prodajalnih cen. Te cene morale bi biti razvidne vsem kupovalcem iz javno nabitih cenikov v trgovskih lokalih, ali razločnega numeriranja blaga. Trgovcem, ki bi te cene prekoračili, bi bilo odvzeti obrtni list odnosno koncesijo. Komisija za pobijanje draginje bi morala določiti primerne cene tudi pridelkom, ki prihajajo naravnost od producenta, pri čemur bi se bilo ozirati na producijske stroške in primeren, za življenje producenta potreben dobiček. Prišli bi torej zopet k maksimalnim cenam, ki bi bile z ozirom na današnje cene dosti nižje kakor med vojno, ker je danes produkcija vendar že dosti na višji stopnji kakor med vojno.

(Konec sledi.)

Planinski ples

Narodnem domu v Celju se vrši v soboto 17. in ne dne 10. prosinca, kot je bilo prvotno objavljeno.

gam, toda v resnici imam zelo resno zadevo.

Divje ga pogleda oni in zakliče glasno: »Ne motite!« Potem nadaljuje svoj zabavni pogovor: »Le pripovedujte dalje. Nek tujec me je motil z neko malenkostjo.«

»Zagotavljam vam, nobena malenkost ni to... takoj moram telefonirati...« mu pretrga tujec besedo.

Jezin in ves rdeč se obrne debeli gospod in zavpije: »Če me že skoro ne pustite v miru, pokličem stražnika!«

S tankim glasom potoži mali: »Žalibog ni nobenega stražnika, drugače bi bil...«

Debeli pa zopet govori v telefon: »Nadaljujte le! Vrag vedi, od kod nesramnost teh potepuhov, ki celo telefonske pogovore motijo. Torej, kako je že bilo, ko je Armence srečal Turka in sta se pripravila... ha, ha!«

»Pustite me k telefonu. Nisem noben nesramnež, saj niti ne pridem v lastni zadevi, temveč...«

»Nisem še doživel take nesramnosti. Sedaj pa nalašč ne!«

Mali mož ponižno prekriža roke na prsih in prosi vsiljivo: »Gre za silno važno stvar, za nekega tujca in vsaka minuta je dragocena...«

»Brigajo me vaše minute. Zdaj govorim nalašč še dalje! Če bi me ne bili motili, bil bi že gotov. — Gospodična, prosim še številko štiristoinosemdeseto.«

Kakor obupan stopi zavrnjeni iz go-

Prevoz in pogreb zemskih ostankov junaka Malgaja.

V nedeljo, dne 26. oktobra t. l. so bili izročeni Malgajevi zemski ostanki domači grudi, na istem pokopališču, kjer že počiva njegov oče. Malgaju se je izpolnila njegova zadnja srčna želja...

Dne 24. oktobra so ekshumirali Malgajevo truplo v Guštanju. Guštanj je nadel znake žalosti in z njim je žaloval celi Korotan. V cerkvi, kamor so prenesli krsto in kjer se je vršila maša zadušnica, se je poslovil v krasnem govoru od junaka dr. Rožman. Da znajo ceniti in ljubiti svojega osvoboditelja, so celemu svetu Korošci dokazali ta dan. Nepregledne množice so ga spremljale, preko 40 duhovnikov se je udeležilo pogreba, zadnja občina, zadnja vas je tekmovala, da položi čim lepši venec na junakovo krsto. In stare žene so pripovedovale o dobrem gospodu, ki je pripeljal moke in sladkorja in bil tako prijazen in dober...

Iz Dravograda v Celje so prepeljali truplo po železnici. Spremljali so krsto razun sorodnikov člani odbora, zastopniki njegove rojstne občine in njegovi najožji rojaki, njegovi hajduki. Voz s krsto je bil okusno okrašen, na stroju sta strazila dva Sokola. Prevoz je nalikoval vožnji triumfatorski. Na vsaki postaji je čakalo ogromno ljudstva, da izkaže zadnjo čast junaku. Povsod nagovori, žalostinke, vedno več vencev se je gomililo nad krsto. Posebno prisrčen je bil sprejem v Žalcu, kjer je odseval kolodvor v žoltem svitu bakelj.

Z veliko zamudo je privozil naposled vlak v Celje. Nepregledna množica ljudstva, častniški zbor, mestni sosvet, razne korporacije in društva so pričakovali junaka. Častniki so zanesli krsto v kolodvorski vestibul, kjer je bil postavljen katafalk. Tukaj je ostalo truplo do nedelje zjutraj.

V nedeljo dne 26. oktobra se je vršil pogreb v Št. Jurju ob juž. žel., v Malgajevem rojstnem kraju. Ob 10. uri predpoldne je dospel sprevod v Št. Jurij. Sokolska kavalkada in nebroj vozov je spremljalo junaka v njegov rojstni kraj.

Pred vhomom v trg se je vršil veličasten sprejem. Ljudstva je bilo na tisoče.

V imenu Korošcev je izročil g. Kotnik mrtvo truplo junakovo njegovi materi, starki, ki je obdana od svojih otrok pričakovala svojega ljubljence, svojega najmlajšega sina. Bil je globoko pretresujoč prizor.

V imenu odbora za Malgajev spomenik je ravnatelj Belle prevzel truplo in pozdravil vse, ki so prišli, da izkažejo zadnjo čast padlemu junaku.

Pevci Celjskega pevskega društva in Oljke so pod vodstvom prof. Beraniča zapeli žalostinko »Vigred se povrne«. In pričel se je premikati veličasten sprevod, kot ga Št. Jurj še ni videl, proti župni cerkvi. Na čelu kavalkada, izza nje vojaška godba, Sokoli, Orli, prva po-

vorilnice in sliši razločno, ko govori debeli: »Dobro jutro, Fedor, si že morda čul anekdoto o Armencu in Turku? Imenitna... Hočem ti jo povedati.«

In zopet sledi glasen smeh.

Mali je že ves v mrzlici. Z vsem svojim pogumom stopi vnovič v hišico in zakliče hripavo: »Poslušajte vendar... Vsaka minuta utegne prinesiti grozno nesrečo... Pustite, da povem dve besedi, potem pa lahko nadaljujete anekdoto.«

»To je že višek nesramnosti! Vi predrnež! No, le še čakajte! Ne uženete me. Za šalo hočem še vso uro govoriti. Glejte, da se odpravite!«

Zopet nadaljuje pogovor: »Saj si razumel. Torej Armence in Turka sta se pripravila za... Človek bi počil! Imenitno... Obrne se od telefona: »Kaj se še niste pobrali! Dovolj mi je. Pojdite z menoj k policiji. Potepuh, lopov ste! Jaz vam posvetim! Kaj mislite, kdo sem? Jaz sem Ivan Ivanovič Muratov.«

»Muratov?« zakriči mali. »Gospodar one velike tovarne katuna?«

»No da, kaj za to? O, k sreči prihaja stražnik...«

S silo se hoče mali mož polastiti telefona in zavpije trepetaje: »Vaša tovarna je vsa v ognju! Hotel sem poklicati požarno brambo. Hitro, storite to zdaj sami!«

»Za Boga!... Konec, gospodična... Zakaj niste povedali takoj! Skoro pol ure izgubljene, prokleta...«

lovica vojaške čete, pevska društva, nosilci vencev, duhovništvo s kanonikom Bohancem, dekanom šmarškim, kateri je vodil kondukt. Šesterovprežnemu galavozu je sledila mati s sorodniki, general Maister, častniški zbor, okrajni glavar celjski, razne deputacije, zastopniki akademskih društev, narodno žensko, vojaška četa in tisoči ljudstva.

Po maši zadušnici se je v istem redu pomikal sprevod na pokopališče. Tu-ka se po cerkvenih obredih pevska društva zapela pretresujočo žalostnko. Ob odprtem grobu je general Maister v vznešenem pesniškem govoru pokazal narodu svojega junaka, kateremu je mirno zaupal in kateri je zvesto držal svojo obljubo, jo potrdil s svojo smrtjo.

Andrej Oset, ožji prijatelj junakov, na čigar poziv je v prvih dneh prevrata ta pohitel na Koroško, je orisal v daljšem govoru podrobno Malgajevo veličansko delo in njegove zasluge za osvobodjenje Korotana.

Ob zvokih »Lepe naše domovine« so spustili krsto v grob.

Še častna salva in prve grude prično zasipavati krsto. Malgajevo truplo je shranjeno v domači zemlji.

Popoldne istega dne se je ob veličanski udeležbi odkrila spominska plošča na Malgajevi rojstni hiši. V imenu občine je podvzel sam svečani akt odkritja g. Drofenik, ki je v navdušenem govoru proslavljaj junaka. Govorili so še kapetan Sancin, njegov bivši poveljnik, v imenu jugoslovanske napredne akademске omladine g. R. Dobovišek in odvetnik dr. Rajh. Pevci so zapeli »Bože pravde« in »Lepo našo domovino«, čimer je bila slavnost zaključena.

In tako spava Malga mirno tamkaj, kjer se mu je rodila prva misel, tam, kjer je dozoreval njegov načrt za osvoboditev Koroške. Mirno snivaj, dragi Franjo, svoj veliki sen o Gosposvetskem polju. Ko zaplapola nad Gosposvetskim poljem naša trobojnica, takrat bo naščevana Tvoja smrt, bo dosežen Tvoj cilj. Da se kmalu uresniči Tvoj sen, v to pomoz Bog!

POLITIČNE VESTI.

Vprašanje naših mej napram Italiji. »Riječ SHS« v Zagrebu prinaša iz Pariza dopis, v katerem pravi med drugim: Rešenje jadranskega vprašanja in s tem našega spora z Italijo se bliža koncu in bo skoro gotovo končano že pred koncem januarja. O Dalmaciji se v Italiji več ne govori, in če se govori, so to le še posamezni osamljeni imperijalistični ali iredentistični glasovi. Še pred nekaj časom so zahtevali štiri od naših otokov ob dalmatinski obali (Korčula, Hvar, Lastovo in Vis). Počasi so svoje zahteve zmanjšali in zahtevali le še Lastovo in Vis. Danes je videti, da zahteva Italija od nas le še Vis.

Na celem otoku ni niti enega Italijana, in vendar se zdi, da bomo imeli zanj še hud boj, ker se je bati, da ga je Wilson obljubil Italiji. Če je to res, bi postal Vis italijanski in ne bi prišel pod Zvezco narodov. Po Wilsonovem predlogu pa bi Vis tudi pod suvereniteto Italije dobil svojo šolsko avtonomijo, pravica jugoslovanskega prebivalstva glede jezika bi bila garantirana. Kar se tiče kopnega, se govori danes samo še o Zadru, ker je za ostali del Italija uvidela brezsmiselnost in pretiranost svojih zahtev. Zdi se, da bi Italija zdaj pristala na to, da dobi Zadar avtonomijo. Na vsak način bi prišel Zadar pod našo suvereniteto, dobil bi pa občinsko in šolsko avtonomijo. Zadrski občani pa bi imeli vse dolžnosti kakor ostali državljani SHS. Vprašanje reške države je zavrženo. Sedaj je vprašanje, ali doli Reka avtonomijo pod našo suvereniteto ali pa dobi mesto brez luke in Sušaka neke vrste samostalnost ali bolje rečeno avtonomijo pod suvereniteto Zvezde narodov. Vprašanje je, če bi naša država na slednje pristala. V Istri bi naša naša meja napram Italiji ob reki Raši, katere ustje bi pripadlo Italiji, ker se tam nahaja premogovnik, ki ga zahteva Italija za-se. Nadaljno mejo bi tvorila Raša, Učka proti Podgradu, odtam pa ravna črta na Triglav, tako da bi nam ostala Idrija, Postojna in vadože železniško križišče Sv. Peter. Tako prično bi naj prišlo do sporazuma med nami in Italijo, o katerem je v italijanski zbornici govoril Nitti. Neki italijanski diplomat v razgovoru z odličnim našim državnikom ni izrekel niti besedice o Dalmaciji in Istri. Na opombo, da je potrebno z ozirom na sosedstvo obeh držav, da pride do spo-

razuma, je to odobral. Istotako stališče, da bo lahko Italija zalagala naše kraje, ki so zvečine poljedelski, s svojimi industrijskimi izdelki, dočim bi mi Italiji lahko oddajali odvišne kmetijske pridejke. Zanimivo je, da je italijanski diplomat govoril edino o Trstu, ne omenjajoč ne Reke, ne Dalmacije in povdarjajoč, da bo Italija na vse mogoče načine šla na roko državam, ki bi hoteli rabiti Trst za svojo trgovino. Tako je po enem letu boja upati, da pride do sporazuma med nami in Italijo, ki bo morda za nas sprejemljiv. — Tako pariški dopisnik »Riječ«.

Kaj bo z rudniki pri Pečuhu? Beograjska »Epoha« poroča iz Pariza: »Vodijo se pogajanja glede pravice Jugoslavije na izrabi premogovnikov pri Pečuhu. Vrhovni svet je osvojil stališče naše delegacije v tem vprašanju, priznavajoč škodo, ki jih je Srbija pritrpela tekom vojne. Zato bo Jugoslaviji dan mandat, da se okoristi s temi rudniki, dokler se ne uredi stari premogovniki. Naša delegacija ne zahteva okupacije tega ozemlja, ampak samo začasno eksploatacijo, da se v državi uredi promet. Zavezniki so sprejemši načelno vse naše predloge, odobrili eksploatacijo za dobo 5 let. Gre se sedaj le še za to, ali se ta petletna doba računa od časa, ko jih začne naša država eksploatirati, ali od časa, ko se ratificira mirovna pogodba z Madžarsko.

Avstrijske »rdeče knjige« drugi in tretji zvezek o dogodkih med 27. jul. in 27. avg. 1914 izide v kratkem. Posebnega interesa v tej knjigi bo poročilo o seji ministr. sveta dne 31. jul., v kateri se je razpravljalo o predlogu angleškega min. predsednika Edv. Greya, naj se rešenje avstrijsko-ruskega konflikta poveri konferenci velikih sil.

Naši ujetniki se vrnejo iz Italije. Beograjska »Politika« poroča, da je italijanska vlada sklenila na predlog min. predsednika Nittija, da se vsi jugoslovanski vojniki, ki so bili za časa vojne ujeti na italijanski fronti, pošljejo v domovino. — Njih število znaša nad 50.000. Čuje se, da je italijanska vlada pozvala našo vlado, naj imenuje komisijo, ki bo uredila transporte ujetnikov.

18 milijard dinarjev vojne odškodnine dobi, kakor zdaj stoje razmere v Parizu, Srbija in sicer tekom 20 let.

Dardanele in Bospor. Pariški listi poročajo povodom prihoda grškega min. predsednika Venizelosa v Pariz, da se bodo vršile med njim, Clerenceaujem, Lloyd Georgem, Nittijem in Scialojem važne konference o usodi Turčije. Slednja izgubi oblast nad Dardanelami in Bosporom; oblast pride na Zvezco narodov.

Roparji kralja Nikole. Pri Njegušu, nedaleč od Cetinja, so pristaši bivšega kralja Nikole napadli transport, ki je spremljal pol milijuna dinarjev za državno blagajno v Cetinju in so se polastili vsega denarja.

Samomor izvršiti je poskusil rumunski prestolonaslednik Karol, ki se je, kakor smo poročali, poročil z gđ. Lambri- no in se odpovedal prestolu. Ker je nato dobil povelje, da mora odrediti k svojemu polku na Erdeljsko, se je hotel ustreliti, pa se je le težko ranil. Prepeljali so ga v samostan Bistričo, kjer je oždravil, a potem bil interniran.

Mednarodni socijalistični kongres, ki bi se imel v kratkem vršiti v Ženevi, je odgoden do 31. jul.

Razdelitev nemških kolonij. Komisija za razdelitev mandatov nad bivšimi nemškimi kolonijami je izdelala načrt, po katerem pripada Angliji bivša nemška južnozapadna Afrika in skupina otokov Naura v Tihem oceanu; nemški del otoka Samoa je pridležen Novi Zelandiji, nemški del Nove Gvineje in Bismarckovega Arhipelaga Avstraliji, Maršalski, Karolinski in Marijanski otoki pa Japon- ski.

D'Annunzijeve laži. Svoj čas je širil d'Annunzijeve, da je italijanska vlada obljubila, da bo anektirala Reko za Italijo, in da je sklenila tozadevno pogodbo z reškim Consiglio Nazionale. Sedaj pa objavlja »Agenzia Stefani« službeno noto, da so te vesti netočne, češ da tekst, ki ga prinašajo listi, ni oni, ki ga je predložila italijanska vlada, ampak oni, ki ga je predložil d'Annunzio in ki ni bil sprejet.

Socijalistična stranka na Danskem se je na zadnjem strankinem kongresu razcepila v socijaliste desničarje in levičarje. Levičarji osnujejo posebno stranko, ki pristopi k tretji internacionali (mosskovski).

Denjkin in Vrangel. Z ozirom na svoječasne vesti, da je bil general Denjkin odstavljen in da je bil na njegovo mesto imenovan general Vrangel, pravijo najnovejša poročila, da je Denjkin pač oddal neposredno komando nad vojsko prostovoljcev zmagovalcu pri Caricinu, generalu Vrangelu, sam pa si je obdržal vrhovno komando nad celo južno-rusko armado.

PTUJSKE NOVICE.

Proračun mesta Ptuj za l. 1920 izkazuje vkljub temu, da se je proračunski odsek omejil le na najnujnejše, neizogibne izdatke, 3.475.708 K izdat. in 2.523.168 kron dohodkov, torej 952.740 K deficita, ki se mora kriti z zvišanjem dohodkov iz mestnih podjetij na eni in z zvišanjem obč. doklad na drugi strani. V kolikor bi se tem potom še ne dalo doseči kritje, bo treba poseči po najetju posojila, ki se bo polagoma odplačevalo.

Ptujski okrajni zastop bo moral zvišati doklade od 60% na 190%. Pet let se ceste niso popravljale in so v groznem stanju. Delavci in vožnje so se podražile, material je poskočil za 100% v cenah. Samo za vzdrževanje cest je v proračunu 397.600 K. Za popravo borovskega mostu 60.000 K. Za najvažnejše vodne zgradbe samo 15.000 K itd.

Podružnica Slov. kmet. družbe v Ptuj ima 6. jan. pri Zupančiču ob 9. uri dop. občni zbor.

Iz jugoslov. dem. stranke.

Volilni odbor JDS za Celje ima v soboto dne 3. jan. ob 8. uri zveč. v uredništvo »Nove Dobe« važno sejo. Prosimo vse člane in članice, da se udeležijo!

Javni ljudski shod JDS v Rogatcu se vrši dne 6. jan. 1920 po prvi maši pri Spornu.

Velik javen shod JDS v Središču se vrši 6. januarja ob 3. uri popoldne. Poroča predsednik stranke dr. V. Kukovec. Somišljenike iz ormoškega okraja vabimo k mnogobrojni udeležbi.

Okrajni sestanki zaupnikov JDS se vrše 6. jan. v vseh sodnih okrajih celjskega okrožja.

Edinstvena demokratska stranka. Na konferenci Demokratske zajednice dne 28. dec. pri min. predsedniku Davidoviču se je razpravljalo o organizaciji edinstvene demokratske stranke. Načrt programa je že izdelan. Za 25. jan. 1920 je sklican akcijski odbor stranke na posvetovanje, 20. jan. 1920 pa bo seja kluba Demokratske zajednice, ki bo končno javno sprejela program. Kakor se poroča 28. dec. iz Beograda, so ustanovljena za vse pokrajine tajništva stranke. Za Slovenijo je imenovan dr. Pavel Pestotnik.

MARIBORSKE NOVICE.

Vojaško realko v Mariboru nameravajo baje, kakor poroča »Mariborski delavec«, prihodnje leto opustiti in porabiti pošlopje za visoko gozdarsko šolo.

Sokolstvo.

Sokol v Celju ima redni občni zbor v soboto 10. januarja 1920 zvečer ob 20. uri v mali dvorani Narodnega doma. Vse člane in članice društva vabi k udeležbi odbor.

CELJSKE NOVICE.

Užitek je čitati, kako celjski nemški listič idealno razpravlja o svobodi, enakopravnosti državljanov in kar je še takih lepih reči. Užitek pa bi bil brezdvomno tudi razgrniti pred seboj vse one letnike bivšega nemškega lističa »Deutsche Wacht«, katerega naslednik je sedajni celjski listič, saj ga izdajajo isti lastniki v isti tiskarni, ter primerjati, kako so pojmovali gospodje Nemci svobodo in enakopravnost v stari Avstriji. Napram nam in kako jo pojmujejo danes. Za primer: Slovenci smo si hoteli v Celju na svoje stroške postaviti slovensko ljudsko šolo, niso nam dovolili; Nemci imajo danes v Celju na vseh šolah, kjer imajo zaštosno število otrok, nemške paralele. In ti ljudje nas hočejo poučevati o pojmi svobode in enakopravnosti?! Da se ne smejemo!

Zrtev medvojnega preganjanja. Dne 29. grudnia 1919 je v tukajšnji bolnici preminul višji revident juž. žel. g. Maks Po-

sega. Mož, kojemu dolgotrajna bolezen ni dopuščala v javnosti nastopati, je bil v Celju malo znan, tembolj pa so ga poznali in čislali njegovi ožji prijatelji in tovariši, kot moža kremitnega značaja in dobrega tovariša. Rojen v Gorici je že v početku svojega službovanja moral — kakor skoraj vsi zavedni Slovenci — na Tirolsko. Med vojno — julija 1915 — je bil postajenačelnik v Dellach na Koroškem. Tudi on je bil kot srbofil denunciran ter je prišel v preiskavo. Kljub temu, da preiskava ni dognala ničesar obtežilnega, je moral po povratku domov s prvim vlakom oditi v Matzleinsdorf. Tam je zbolela njegova soproga na bolezn, ki si jo je nakopala, ker se je morala v snegu in mrazu vsak dan nastavljati pri prodajalnih živih ter je kmalu nato umrla. Pokojnik sam pa je bil med tem primoran opravljati težko prometno službo, kljub temu, da si je bil kratko pred odhodom iz Dellacha zlomil nogo in od te bolezn še ni bil okreval. Ni čudno, da je v takratnih težkih razmerah in ob občnem pomanjkanju živil obolev sam tako, da mu pozneje tudi najboljša zdravniška pomoč ni mogla več pomagati. Pokojnik zapušča 3 male otroke. Bodi narodnemu trpinu lahka domača zemlja!

Poročil se je dne 28. tm. gospod Martin Poharc, bivši častniški namestnik in eden najbolj zavednih Slovencev na fronti, z gospodično Julči Zavrl v Linah. Bilo srečno!

Klub naprednih slovenskih akademikov v Celju sklicuje na dan 4. prosinca ob 9. uri predpodne svoj redni občni zbor, ki se vrši v društvenih prostorih. Dnevni red: 1. Pozdrav in poročilo predsednika. 2. Poročilo odbora. 3. Volitve. 4. Slučajnosti. — Vabimo vse člane in starejšine, da se občnega zbora gotovo udeležijo.

Stanovanjska komisija v Celju opozarja na naredbo deželne vlade v Ljubljani, v smislu katere je pristupno, da hišni posestniki, posestniki stanovanj in hotelov smejo stanarino povišati le za 20% napram najemini iz l. 1914. Kršenje te naredbe se smatra za navijanje cen.

Državna posredovalnica za delo, podružnica za Celje in okolico. — V pretečenem tednu od 22. do 28. dec. t. l. je bilo prijavljenih na novo 31 prostih mest, dela pa je iskalo 13 moških in ženskih delavnih moči; posredovanj se je izvršilo 9. — Dela iščejo: 6 ekonomov, 33 rudarjev, 8 splavniških delavcev, 2 vrtnarja, 4 delavci kamen in porcel. stroke, 17 kovačev, 1 ključavničarjev, monterjev, 11 varjev, strugarjev itd., 1 zlatar, 2 žagarja, 1 sedlar, 3 tapetarji, 1 čevljar, 2 krojača, 1 šivilji, 8 pekov, 1 mlinar, 1 mesar, 2 kletarja, 7 kuharic in kuharjev, 4 natakariji (ice), 1 laborant, 2 zidarja, 1 fotograf, 6 strojnikov, kurjačev, 15 tovarn. delavcev, 15 slug, vratarjev, hišnikov, 16 pisarn. moči, 23 trg. uslužbencev, 30 hlapcev, 23 dekel, težakov in dinarjev, 2 blagajničarki, 29 kuharic, služkinj, sobaric, hišin, 1 vzgojiteljica, 1 gospodinja, 1 bol. strežnica ter 15 raznih vajencev in vajenk. Na razpologo je delo: 1 ekonom, 10 steklarjev, 15 ključavničarjem, 1 kleparju, 10 mizarjem, 4 tesarjem, 4 sodarjem, 1 kolarju, 2 žagarjema, 3 čevljarjem, 1 klobučarju, 1 monterju, 2 mlinarjema, 5 slaščičarjem, 4 pis. močem, 1 laborantu, 63 hlapcem, deklam. dinarjem, 28 kuharicam, služkinjam, sobaricam i. t. d., raznim vajencem.

Glede drsaljšča se občinstvo opozarja, da je isto odprto samo tedaj, ako je to oglašeno v izlozbi veletrgovine Rud. Stermecki. V nasprotnem slučaju pa je strogo prepovedano hoditi na led. — Odbor K. N. S. A.

Za invalida Žagarja je nabrala gosp. Cveti Drofenikova iz Celja v veseli družbi v Vojniku 20 kron.

Za Ciril-Metodovo družbo je nabrala gospa Cveti Drofenikova iz Celja v veseli družbi v Vojniku 60 kron.

Poslano organizaciji vojnih invalidov v Celju. Naprošeni smo objaviti: Kot član organizacije si dovoljujem Vas opozoriti na predstojee občinske volitve. Moje in mnogih drugih mnenje je, da se voli od strani invalidov, vdov itd. enega iz naše sredine, kateri bi imel primerno izkustvo naših težkoč in bi zastopal skupne naše interese v obč. odboru. Dobro bi bilo, da se skliče shod. — Koštomaj.

Zgubljene stvari: Mešič Ivana, v Kersnikovi ul. št. 5, pritičje stanujoča, je dne 17. dec. t. l. ob 9. uri, gredoča po ulici za Kresijo, zgubila denarnico z vsebino 56 K. — Erman Hermina, stanujoča

na Slomšekovem trgu v stari gimnaziji, pritličje, je dne 17. dec. t. l. okoli 10. ure na Glavnem trgu zgnubila novčarko iz temnorudečega usnja z vsebino 140 kron in potrdilom o popravilu dežnika.

DNEVNE NOVICE.

Slov. planinsko društvo je imelo 27. tm. v Ljubljani občni zbor. Z zadovoljstvom posnemamo iz odborovega poročila, da so društvene finance v kljub temu, da je društvo nakupilo vse nemške planinske kočice v naši državi, v popolnem ravnovesju. Predsednikom je bil zopet izvoljen dr. Tomišek.

Koncesijo mora dobiti, kdor hoče trgovati z živino, mlekom in jajci. Koncesije daje politično okr. oblastvo, pa le takim prosilcem, ki so zanesljivi in neomadeževani. Ozirati se je na krajevne potrebe in je zaslišati občino, kjer bo stojališče obrta, in pristojno zadrugo in odsek za prehrano Slovenije. Vsi imetniki obrti, ki so prijaviли to obrt po 1. januarju 1916, morajo tekom 15 dni po razglasu tozadevne naredbe deželne vlade za Slovenijo z dne 20. dec. pri obrtnem oblastvu prve stopnje prositi za koncesijo, sicer mine njih obrtna pravica.

Nov dnevnik pod imenom »Domovina« prične z Novim letom izhajati v Zagrebu, zjutraj v latinici, zvečer v latinici.

Vračajočim se beguncem daje odsek za prehrano na znanje, da jim izdaja izvoznice za živila in živila odsej izključno odsek za prehrano v Ljubljani in je zadevne prošnje potom pol. okr. glavarstev vložiti na posredovalni urad za begunce.

4 milijone kron kredita za ljubljansko vseučilišče je dovolil ministrski svet, da more zavod pričeti z delom.

16.130 učiteljev in učiteljic je glasom podatkov ministrstva prosvete v našem kraljestvu.

Demobilizacija neaktivne vojske. »Beogradski dnevnik« poroča: Ker je sedaj dovolj izvežbanih vojakov v vojašnicah, bodo starejši vojaki, brez ozira na starost in letnik, kmalu odpuščeni iz službe.

DOPISI.

Iz Teharjev. Ni ga kmalu kraja, preobloženega tako na debelo z gostilnami, kot je — sicer zelo prijazna — teharska vas. Šest gostiln je v naši vasi, a v nobeni, razven »Cajhnovi«, ne najdete slovenskega lista, niti katerega drugega poučnega časopisja. Zaman išče gost v teharskih gostilnah — razven že zgoraj omenjene — zanimive »Nove Dobe«, »Si. Naroda« in drugih naših političnih listov. Če že gostilničar sam ni toliko učen in zaveden, da bi vedel in znal, da olikan človek danes sploh ne more živeti brez dnevnika — naj bi vsaj vedel, da so člane gostje vsaj nekoliko radovedni, kaj se po svetu godi — in si naroči že zaradi vsakdanjih gostov — po en dnevnik in po en tednik. To je pač najmanjša zahteva za današnje čase. Pripomniti se mora, da se zastoj išče po teharskih gostilnah sliki našega kralja ter prestolonasledn. Znano pa je, da se v neki, že stari gostilni, goste prav pridno nadleguje v blaženi svabščini. — Upamo, da se te razmere kmalu spremene na bolje, da nam ne bo treba govoriti v drugačni obliki.

Iz Rogateca. Ob ustanavljanju Jugoslavije se je dr. Bratanič, o katerem ste nedavno poročali v Vašem listu, izustil tako-le: Aus diesem Dreck (Jugoslaviji) wird se nichts, zwei Monate nur — — — Svoji zagrizenosti je dal duška tudi s tem, da se v Jugoslaviji niti poročiti ni hotel; tudi je nameraval svoje že itak popačeno ime spremeniti v nemško. — Pa južni veter je zapihal tja do nemškega Grada. Brataniču so zadisale jugoslovanske pogače. Zahotelo se mu jih je in prišel je med nje ravno za Božič. Ta človek se namreč namerava nastaniti tu kot zdravnik, čeprav mu je dobro znano, da ne bo imenovan za tuk. okrožnega zdravnika. — Še eno je važno! Znano je, da je bil dr. Bratanič vojaški nadzdravnik. Ker se ni javil ob času, ko so bili vsi mlajši zdravniki v poklicani in ki se še vedno nahajajo v vojaški službi, ga je smatrati kot dezertarja. Naj se ga postavi pred vojaško sodišče!

Muta. V nedeljo, dne 21. decembra je priredilo tukajšnje šolsko vodstvo prvo otroško prireditev s petjem. Igra, kakor tudi petje, je izvrstno izpadlo, za kar gre zahvala vsemu učiteljstvu. Želeti je,

da bi se takšne prireditve večkrat vršile in bi se tako vzbujala narodna zavest na naši severni državni meji. Prireditev je dala 500 K čistega dobička, katri znesek se porabi za revne soljarje.

Muta. Na Muti se je ustanovil pripravljalni odbor »Sokola«. Meseca februarja se vrši ustanovni občni zbor, s. telovadbo se prične spoulati. Želeti bi bilo, da bi se drugo pofetje vršil pri nas večji sokolski zlet.

Zadnja poročila

Občni zbor »Kmetijske družbe« v Ljubljani — razbit.

Ljubljana, 31. dec. Včeraj se je vršil tu občni zbor Slov. kmetijske družbe za podružnice iz Kranjske. Pri volitvi predsednika namesto odstopivšega prelata Kalana so trčili skupaj klerikalci in samostojna kmetijska stranka. Prvi so kandidirali nekega Iskro, drugi pa dozdašnjega ravnatelja Pirca. Ker so se samostojni kmetje očitno premalo pripravili, so dobili le 67, klerikalci pa 150 glasov. V viharju, ki je nato nastal med zborovalci, je bil daljni potek zbora onemogočen in ga je predsednik Kalan zaključil brez rezultata.

2 in pol milijona kron za siromake in invalide v Sloveniji.

Beograd, 30. dec. (LDU.) Poverništvo za socialno skrbstvo v Ljubljani je dobilo 2 in pol milijona kron, da jih razdeli siromakom in invalidom.

Dolenjske železnice.

Ljubljana, 30. dec. (LDU.) Danes se je vršil pod predsedstvom dvornega svetnika Šukljeja občni zbor družbe dolenjskih železnic. Sklenilo se je, da se premesti sedež družbe z Dunaja v Ljubljano.

Dr. Miroslav Ploj v Beogradu.

Beograd, 30. dec. (LDU.) Dr. Miroslav Ploj, bivši predsednik upravnega sodišča na Dunaju in sedaj predsednik jugoslovanske likvidacijske komisije na Dunaju, je bival 15 dni v Beogradu. Poštel je tudi min. predsednika Davidoviča in poročal o delovanju komisije.

Posojilo v Ameriki.

Beograd, 30. dec. (LDU.) »Pravda« poroča: Vprašanje najetja posojila v Ameriki se ne more rešiti prej nego bo rešeno vprašanje odškodnine in ratifikacije miru. Zaenkrat obstoji uradna ameriška ponudba za posojilo 100 milijonov dolarjev.

Volilni zakon za novo Nar. predstavništvo.

Beograd, 30. dec. (LDU.) Včeraj je imel ministrski svet sejo, v kateri je razpravljali o volilnem zakonu v Nar. predstavništvu. Kot podlaga bo vzet srbski volilni red.

Pred volitvami v Sloveniji.

Beograd, 30. dec. (LDU.) »Beogradski Dnevnik« piše: Po vsej Sloveniji se čuti predvolitveno vrvenje. Začetkom leta bodo občinske volitve. Zanimivo je, da je izbran zanje sistem splošne volilne pravice. Na ta način je podana splošna podlaga, katera bo merilo za predstoječe volitve v konstituantu.

Pred rešenjem valutnega vprašanja.

Beograd, 30. dec. Člani valutnega odbora iz novih pokrajin so odpotovali v Zagreb in Ljubljano na posvet s finančniki o izmeni krone za dinar. Sodi se, da predlog ne zadene na Hrvaškem na tako občuten odpor kakor v Sloveniji.

Mednarodni dijaški kongres v Zenevi.

Berlin, 30. dec. (LDU.) »Deutsche Allgemeine Zeitung« javlja iz Curicha: Mednarodni kongres socialističnega in komunističnega dijaštva v Zenevi se je razcepil. Komunisti so zapustili kongres in osnovali mednarodno komunistično dijaško federacijo.

Narodni dolg Francije.

Pariz, 30. dec. (LDU.) Poročevalec finančne komisije senata je ugotovil, da je narodni dolg Francije začetkom avg. 1914 znašal 34 milijard 185 milijonov, danes pa znaša 207 milijard 267 milijonov.

RAZNE VESTI.

219.145 vojnih invalidov imajo v Italiji.

Največji brod v posesti Anglije. Po končanem razpravljanju s strani Zedinjenih držav glede nemških brodov je določeno, da dobi Anglija nemški parobrod »Imperator«, ki ima 52.000 ton in je največji brod na svetu. Samoljubju Anglije se to močno laska.

Sneženi plazovi v Švici. Sneg, ki je te dni zapadel v nekaterih delih Švice v veliki množini, je povzročil težke nesreče vsled plazov. Z gore Schahorn se je utrgalo več plazov, katerih eden je zasul lesene barake. Drug plaz je udri v zdravilišče Davosdorf in v hotel Germania ter brez poškodbe zunanjih zidov napolnil vse notranje prostore obeh poslopij s snegom. V zdravilišču sta bili ubiti neka bolniška strežnica in neka pacientinja, več oseb pa je bilo deloma težko, deloma lahko poškodovanih. Nadalje je zasul plaz neko židovsko zdravilišče in v bližini se nahajajoče skladišče. Tudi pri tej priliki sta dve osebi izgubili življenje. Reševalna dela zelo otežujejo silni veter. V sredo zjutraj je bil kraj Davos popolnoma odrezan od svoje okolice.

Po 300 dolarjev mesečne plače imajo strojejske pri dunajski ameriški misiji. Te dolarje izmenjajo za 50.000 K avstrijske veljave. Dame žive seveda sijajno, stanujejo v hotelih, se vozijo v avtomobilih in se oblačijo kot kneginje.

P. n. nove naročnike prosimo, da pošljejo naročnino po denarni nakaznici, pozneje se jim prilože položnice. Na naročnike brez plačane naročnine se ne moremo ozirati.

Upravništvo »Nove Dobe.«

TRGOVINA, ORBT IN NARODNO GOSPODARSTVO.

Kateri so razlogi za zameno krone v dinar v razmerju 1 : 4? Čujemo, da so glavni razlogi pristašev zamene v razmerju 1 : 4, da bomo morali najbrže priznati naše žigosane bankovce, ki se nahajajo v rokah Italije in Švice in jih je za nekaj milijard. Te bankovce bomo morali zamenjati v istem razmerju kakor naše kolekovane krone. Drugi razlog: število izdelanih dinarskih bankovcev m zadosti visoko za izmeno v razmerju 1 : 2, in bi trebalo čakati, dokler se naša manjkajoča množina, še najmanj do meseca maja. Dotedaj bi pa ponarejanje kronskih bankovcev množino kron poglalo v silne višine in prisiljeni bi bili zivotariti se nadalje v neprilikah, ki jih rodi vedno večja brezvrednost krone. Gotovo so ti razlogi važni in vredni, da se jih vzame v razgovor.

Prva srednja kmetijska šola v Srbiji. Poljedelsko ministrstvo je sklenilo zopet vzpostaviti kmetijski šoli v Kraljevu in Šapcu. Misli se na to, dvigniti kmetijsko šolo v Šapcu na stopnjo srednje šole in bi bila to prva šola take vrste v Srbiji.

Štev. 693/3-G. u.

Razglas.

Koncem januarja 1920 bo podpisani urad odposlal na Hrvaško eden, po možnosti tudi dva posebna vlaka v svrhu transporta na Hrvaškem kupljenega žita v Celje. Da se vagoni, ki bi sicer odšli prazni na Hrvaško, ekonomično izrabijo, vabi podpisani urad tvrdke, ki bi imele v dotičnem času namen, odprediti večje množine blaga na Hrvaško, da se zglasijo med uradnimi urami na podpisnem uradu v svrhu dogovora, pod kakimi pogoji bi se njihovo blago odpredilo v garnituri gospodarskega urada.

Celje, dne 30. grudna 1919.

Gospodarski urad okr. glav. v Celju.
Za okrajnega glavarja:
Dr. Farčnik l. r.

46

Štev. 693/3-G. u.

Razglas.

Podpisani urad naznanja, da od 1. januarja 1920 naprej ne bo izdajal več izvoznice za živila; vsled tega naj se stranke v takih slučajih obrnejo izključno le na okrajno glavarstvo v Celju samo.

Celje, dne 30. grudna 1919.

Gospodarski urad okr. glav. v Celju.
Za okrajnega glavarja:
Dr. Farčnik l. r.

15

Zdrava deklica 2½ let stara, se odaja za svojo. Poizve se v upravništvu.

Proda se: 1 voziček z lojtercami in 1 voz (kaleselj) oba jako lahka in enovprežna. Vpraša se v vinski trgovini Brata Molan, Celje. 1682 2-1

Išče se stanovanje s hrano za dijaka v drugem razredu gimnazije iz boljše hiše. Ponudbe pod »dijak« na upravo. 1670 2-1

Pisalna miza

se kupi takoj. Ponudbe le iz Celja in bližnje okolice na ured. »Nove Dobe.«

Na prodaj

eleganten kostum, kožuh, plašč za gledališče in raznotero. Poizve se v Cankarjevi ul. 7/II. 1683 2-1

Učenca

s primerno šolsko izobrazbo, sprejme 1677 drogerija Sanitas, Celje. 3-1

Vljudno naznanjam, da sem otvoril na Glavnem trgu v Celju trgovino železnine in kolonial. blaga

Cenj. odjemalcem bom nudil vedno najboljše blago in solidno postrežbo. Priporočam se za obilni obisk.

Z odličnim spoštovanjem
Jos. Jagodič.

Maks Zabukošek krojaški mojster v Celju Cankarjeva ulica

se priporoča za točno in solidno izvršitev oblek za gospode. 11 1

Vsem cenjenim strankam in prijateljem želimo k novemu letu najsrčnejša voščila

Franc in Agica Krajnc, brivnica Celje, Glavni trg 20. 1674 1

†

Naznanjamo tužno vest, da je dne 29. grudna 1919 v starosti 39 let preminul nepozabni tovariš gospod

Maks Posega višji revident južne železnice.

Pogreb se vrši dne 31. grudna 1919 od glavne bolnice v Celju na slovensko pokopališče. Bodi mu blag spomin!

Uradništvo postaje Celje.

1920

Vsem cenjenim odjemalcem želita

veselo in srečno novo leto

ter se priporočata za nadaljno naklonjenost

1673 1

Sirec & Drofenik v Celju.

Srečno in veselo novo leto

želita vsem dragim gostom in prijateljem

Anton in Ana Robek
gostilna »Branibor« v Celju.

**Srečno in veselo
novo leto**

želi vsem svojim cenjenim
odjemalcem in prijateljem

Janko Božič
trgovec v Celju.

Veselo in srečno novo leto

želi vsem svojim cenj.
odjemalcem in prijateljem
domače tvrdke

Ivo Ferlež
Celje, Narodni dom

**Srečno in veselo
novo leto**

želi vsem svojim cenjenim
odjemalcem

Ant. Kolenca nasl.
A. Ermenc v Celju

Cenjenim gostom in prijateljem želita

**srečno in veselo
novo leto**

Dragotin in Lojzka Bernardi
hotelir pri Belem volu.

**Veselo in srečno
novo leto**

želi vsem cenj. odjemalcem

Fran Strupi
trgovec v Celju.

Veselo in srečno novo leto

želita vsem cenj. odjemalcem

Goričar & Leskovšek.

Srečno in veselo novo leto

vsem cenj. odjemalcem v mestu in na deželi želi

Karl Loibner
v Celju.

Vsem cenj. odjemalcem želi
**srečno in veselo
novo leto**

8 **Anton Kocuvan**
trgovec v Celju.

Veselo in srečno novo leto

12

želi vsem svojim cenjenim odjemalcem

Karol Pajk, trgovec v Celju.

**Srečno in veselo
novo leto**

vsem cenjenim gostom želi

Adolf Kovač
gostilničar pri Kroni.

IVAN RAVNIKAR, veletrgovec v Celju

želi vsem svojim cenj. odjemalcem

veselo in srečno novo leto!

VESELO NOVO LETO

želi vsem cenj. odjemalcem in se še nadalje priporoča
za naklonjenost

Družba za promet petroleja v Celju.

Veselo novo leto

želi vsem cenjenim
odjemalcem tvrdka

Ivan Dečko
v Celju.

Povodom novega leta se zahvaljujeva vsem cenjenim odjemalcem, gostom in prijateljem za nama izkazano naklonjenost in želiva obenem

NAJSREČNEJŠE NOVO LETO

s prošnjo, da svojo dozdaj izkazano zaupanje ohranijo še v bodoče.

Andrej in Alojzija Zavodnik

mesarija in gostilna pri »Angelju«.

1675 1

Vsem cenj. naročnikom
in odjemalcem želi

srečno in veselo novo leto

Franjo Dolžan

1672 kleparski mojster v Celju.

Vsem cenjenim gostom in prijateljem želita
veselo in srečno novo leto

15

Josip in Pavla Kovačič
kavarna »Prešeren« v Celju.

**Veselo in srečno
novo leto**

želi cenj. naročnikom in prijateljem

Josip Pelikan, fotograf v Celju.

Veselo in srečno novo leto

želi vsem p. n. odjemalcem in se priporoča še za nadaljno naklonjenost

Zvezna fiskarna in knjigoveznica v Celju,

Strossmajerjeva ulica št. 3.

Zaloga tu- in inozemskega manufakturnega blaga. **Karol Vanič, Celje** Prešernova ulica št. 15.

HOTEL BALKAN

priporočam pravkar došla izborna vina. Dnevno koncert novodošle kapele. Začetek ob 1/2 8. uri.

Iščem v najem **pekarijo**, naslov: Albin Ribisl, Vojnik pri Celju. 1671 2-1

261 52-45

Vinko Kukovec

stavbno podjetje in trgovina z lesom
Lava št. 22 pri Celju

Posestvo na prodaj:

12 oralov zemljišča v dobrem stanju, 3/4 ure od železniške postaje. Natančneje se izve pri Majeri v Trnovljah pri Celju. 1666 3-3

Stole, žimnice, razno pohištvo in tapetniške izdelke ima v založbi: **Marija Baumgartner**
287 156-29
Gospodsk. ulica 25.

Naročila se izvršujejo točno in solidno.

Ivan Dečko, Celje

kupuje laneno seme, vosek, strd in prazne steklenice v vsaki množini ter po najvišji ceni. 1627 -23

Kdor želi hišo ali posestvo prodati oziroma kupiti naj se zaupljivo obrne na

Ant. Arzenšekovo obl. koc. posredovalnico za nakup in prodajo hiš in posestev v Celju, Kralja Petra cesta 22, I. nadst. 1633 4-4

Sedlarska in tapezarska delavnica

Iv. Strelec

245 104-78
Celje, Samostanska ulica št. 16.

Kupujem okrogel les za žago,

na štoru ali na žago spravljen ali drugače po dogovoru. 1474 10-7
M. Vrečko, Polzela.

Knjigarna, umetnine, muzikalije **Goričar & Leskovšek: Celje**

Zaloga papirja, pisalnih in risalnih potrebščin na debelo in drobno.

Fran STRUPL, Celje

Zaloga stekla, porcelana, svetilk, ogledal, okvirjev in raznovrstnih šip. 226

Prevzeteje steklarskih del

Kralja Petra cesta

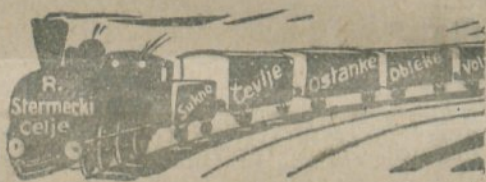
Naznanilo!

Došla je večja množina: rozin, rožičev, orehov, kave, cimeta, popra, paprike, mila, kisa itd. 1087 -16

Anton Močnik

Glavni trg Celje Glavni trg
Cene nizke! Postrežba točna!

Istotam se dobi vsak dan sveži kvas.

Vedno

na novo dobiva veletrgovina **Stermečki v Celju** v velikanskih množinah sukno, kangam in hlačevino za moške obleke, volno cefir, modrovino in pisano tkanino za ženske obleke šifon, belo in in pisano platno za perilo in razno manufakturno objago, katero prodaja zaradi ogromnega nakupa po najnižjih cenah in ako še ne verjame, poskusite takoj, samo z enim nakupom, da se sami prepričate.

Veletrgovina in razpošiljalna **R. Stermečki v Celju**

ima tudi velikansko zalogo gotovih moških, ženskih, deških in otroških oblek, bluz, kril, hlač, čevljev, perila, denarnic, nogavic, robcev in na tisoče drugih predmetov, katere tudi prodaja po čudovito nizkih cenah in na zahtevo pošlje vsakemu ilustr. cenik. Vzorcev sedaj še ne pošiljam.

R. Stermečki v Celju.

214 52-46

PRIPOROČAM

SEURADOM, ŠOLAM IN PISARNAM Z VELIKO ZALOGO VSEH VRST PAPIRJA IN PIS. POTREBŠČIN **JANKO BOVHA**

KRALJA PETRA CELJE CESTA ST. 31

V zalogi velika izbira vseh vrst šolskih potrebščin kakor: svinčniki, peresa, zvezki, črnilo, radirke, tablice, barvice itd. Postrežba točna in solidna, cene nizke.

LURION

s katerim si lahko vsak napravi 1/4 / finega čistila (kreme) za čevlje.

Dobi se v špecerijski trgovini ter dežel. pridelki na debelo in drobno

Franc Kolenc Celje, Narodni dom.

Kupim tudi vsako množino lanenega semena po najvišji ceni.

213 52-44

ZA TRGOVCE!

Priporočam se velika zaloga v manufakturi: sukno, kloti, hlače, vina, barhent, flanela in bela tkanina.

HUGO SCHMID

1614 4

trgovina z manufakturo na veliko.

Gospodska ulica 27. **CELJE**, Gospodska ulica 27.

DROGERIJA

PARFUMERIJA

FOTOMANUFAKTURA

SANITAS

KRAMAR & VRTOVEC

• CELJE •

FRANC KRAMAR CELJE

Na debelo in drobno! Na debelo in drobno! 375 52-35

Zaloga igrač, galanterijskega, norimberskega in modnega blaga ter kranjskih izdelkov.

Velika zaloga najboljših stročnic in cig. papirja.

Gostilničarji, kavarnarji in vinokradniki, pozor!

Trgovina z vinom

OSET & CAJNKO

Slovenjigradec

Naznanjava, da imava veliko zalogo najboljšega sortiranega kakor: muškatelj, rizling, burgundec, šipon, portugizec, šilhar, pristni ljutomerčan, pekerčan, haložan, bizeljčan ter črna dalmatinska in banatska stara in nova vina.

Kupujeva iz vseh vinorodnih krajev vsa najboljša vina po najvišjih cenah.

Se priporočata

Andrej Oset in Franjo Cajnko.

1606 5-5

Vino v steklenicah (buteljkah).

Hazpošiljanje vina od 56 l naprej!

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celju

Delniška glavica 20,000.000 kron.

CENTRALA V LJUBLJANI
Poslovalnica avstrijske razredne loterije.

Rezervni fondi nad 8,000.000 kron.

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Mariboru.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti ugodnemu obrestovanju.

Kupuje in prodaje vse vrste vrednostnih papirjev, financira vsako vrstne dobave in dovoljuje aprovizacijske kredite.

266